

روزنامه فرهنگ و هنر

سرمقاله

علی اتحاد

عضو هیات انتخاب بخش ویدئوآرت
جشنواره فیلم خورشید

جایی برای دیده شدن!

حدود هفت سال است که «جشنواره فیلم خورشید» برگزار می‌شود و در این مدت، بیشتر تمرکز آن بر سینمای مستقل بوده و نیز هر آنچه در مدیوم تصاویر متحرک می‌گنجد که شامل فیلم کوتاه، ویدئوآرت و... است. پیش از آن که بخش مستقل «ویدئوآرت» در فستیوال اضافه شود هم ویدئوآرت‌هایی در فستیوال به نمایش درآمده بود که البته در کنار فیلم‌های کوتاه به نمایش درمی‌آمد.

در این سال‌ها «جشنواره فیلم خورشید» به محلی برای ارایه آثار سینمای مستقل و تجربی بدل شده است. این آثار پس از انتخاب، برای نمایش در سایر فستیوال‌ها هم انتخاب می‌شوند و بررسی می‌کنیم که چه زیرساخت‌هایی برای نمایش آن‌ها در خارج از کشور وجود دارد.

هر دو مدیوم فیلم کوتاه و ویدئوآرت محل مشخصی برای انتشار ندارند. ما سالن‌های سینمایی داریم که در آن فیلم‌های بلند داستانی به نمایش درمی‌آید و یا فستیوال‌هایی که در طول سال فیلم‌های مستند نشان می‌دهند. پس از نمایش عمومی هم راه‌هایی هست؛ مثلاً پلتفرم‌های اینترنتی که بستر ارایه گسترده‌تر را فراهم می‌کنند؛ اما هیچ کدام از این بسترها در مورد فیلم کوتاه و ویدئوآرت وجود ندارد. نمایش ویدئوآرت‌ها نهایتاً محدود می‌شود به نمایش در گالری‌های خصوصی و بعد از یک هفته، همه چیز تمام می‌شود. یک هنرمند ممکن است مجموعه‌ای ویدئویی ساخته باشد و به این واسطه بتواند یک گالری را به صورت کامل در اختیار بگیرد یا یک قطعه ویدئوآرت را در نمایشگاهی گروهی در کنار آثار دیگران نمایش دهد؛ با این همه، هیچ مرجع اطلاعاتی خاصی از این آثار موجود نیست. معمولاً تنها راه مرور این آثار، این است که فردی که در گالری ویدئوآرتی را دیده، بروشور و سایر اطلاعاتش را نگه دارد و بعدها به آن رجوع کند.

«جشنواره فیلم خورشید» کمک می‌کند هنرمندان شناسایی و معرفی شوند و بستر مناسبی برای نمایش آثارشان داشته باشند و در نهایت اطلاعات کارشان در وبسایت جشنواره و احیاناً کتاب آن ثبت شود و از این طریق پخش‌کننده‌ها و کیوریتورهای غیرایرانی هم از وجود این آثار مطلع شوند. فکر می‌کنم از این راه بستر مناسب‌تری برای آشنا شدن با هنرمندان مستقل ایرانی ایجاد می‌شود.

زمانی که فستیوال‌ها تم محوری ندارند، داورها موظف هستند سلیقه فردی‌شان را تا اندازه ممکن کنار بگذارند و هر جزء از اثر را در دامنه زیبایی‌شناسی خود آن اثر تحلیل و داوری کنند. هیات انتخاب باید توجه کنند که آیا اثر می‌تواند مخاطب را با خود همراه کند؟ اجزای درونی اثر با کلیت آن تناسب دارد یا نه؟ و... اگر این نکات در اثری وجود داشته باشد به عنوان داور اثر را می‌پذیرم.

ژیلا شاهی در گفت و گو با «صبا»:

«قصر شیرین» سینمای واقعی است

مریم کاویانی در گفت و گو با «صبا»:

با «او یک فرشته بود» شناخته شدم

ناصر آویژه؛ کارگردان «عموی عجیب بزرگ کوچک من» از این نمایش به «صبا» می‌گوید

جوانه‌های امید در دل کودکان